

Freres i monges a Rellinars

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: El Cisternot i el Casot
Alçada: 418

Coordenades:

Latitud: 41.65172
Longitud: 1.91631
UTM Est (X): 409763
UTM Nord (Y): 4611675

Classificació

Número de fitxa 08179 - 424
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 15/06/2019 - 02:00

Descripció

L'imaginari popular situa la presència de freres i monges en dos indrets molt determinats de Rellinars: el Cisternot i el Casot. Els dos llocs es caracteritzen per tenir restes constructives en forma de parets o estructures conservades com un dipòsit o cisterna, d'on li vindria el nom de Cisternot en el primer cas. L'origen incert d'aquestes construccions ha fet que l'imaginari popular trobés les explicacions per vies

alternatives a la recerca científica.

Recollit de l'historiador i arxiver Joan Valls i Pueyo, es localitza informació en referència al Cisternot que passa per haver estat una convent de religiosos cistercencs, que, més tard, hauria estat traslladat a baix a l'actual mas de les Codines. Testimonis entrevistats per Joan Valls asseguren haver-ho sentit explicar als avis i hi han afegit aquest detall: diu que una tal Dolors Gibert, àvia d'Andreu Roca Prat, no nascuda a Rellinars, però molt amant de la història (morí l'any 1939, a 83 anys), explicava que aquells frares fins tenien al Cisternot un pou que omplien de neu tots els hiverns i així tenien glaç tot l'any. Aquesta darrera informació correspondria amb la cisterna excavada al subsòl que és l'únic element que es conserva en bon estat.

Una altra tradició situa un convent de monges al Casot. Dolors Moreno (1986, 25 i 26) va trobar un document a l'Ajuntament que explicaria la difusió d'aquesta idea, generada per la mateixa població local: "Según expresan los ancianos de este pueblo, oído decir por sus antepasados, el pueblo de Rellinás tiene este nombre porque antes de la formación del pueblo, en el sitio hoy llamado Casalot del Solà, en este término municipal, existió un convento de monjas, que solamente tenían entrada y podían ser admitidas como religiosas mujeres de familia Real y de la Nobleza, dándole el nombre de - el convento de Reinas- y al fundarse el pueblo, le pusieron este nombre de Reinas, perfeccionándolo con el tiempo, llamándolo hoy Rellinàs" . Està signat el 6 d'octubre de 1889 per l'alcalde del moment.

La mateixa Dolors Moreno argumenta científicament la inviabilitat d'aquesta teoria, ja que el monestir de Pedralbes es funda al segle XIV i, segons sor Eulàlia Anzizu, Rellinars no hagué de pagar aquesta quota fins al segle XVI, molt més tard dels documents on apareix el nom.

Observacions:

La tradició de les monges de Pedralbes també serveix per explicar el nom del municipi.

Bibliografia

Arxiu Joan Valls i Pueyo. Vacarisses. Document Llogari, pàg. 19-20.

MORENO ALBAREDA, M. Dolors (1986). Rellinars. Rellinars: Patronat Local de la Vellesa de Rellinars.

